

Warszawa, dnia 23 maja 2014 r.

Stanowisko GINB

w sprawie znakowania wyrobów budowlanych oznakowaniem CE i znakiem budowlanym.

Na terenie Polski funkcjonują dwa podstawowe systemy, za pomocą których można wprowadzić wyrób budowlany do obrotu:

- 1) tzw. system europejski, o którym mowa w art. 5 ust. 1 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z późn. zm.)* oraz
- 2) tzw. system krajowy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 *ustawy o wyrobach budowlanych.*

Zgodnie z art. 5 ust. 1 *ustawy o wyrobach budowlanych*, wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub zgodny z wydaną dla niego europejską oceną techniczną, może być wprowadzony do obrotu wyłącznie zgodnie z *rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającym zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającym dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5)*. W konsekwencji wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub dla którego wydana została europejska ocena techniczna może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym (z wyjątkiem przypadków określonych w art. 5 tego rozporządzenia), jeżeli producent:

- 1) sporządził deklarację właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tego wyrobu, określonych w tej normie zharmonizowanej lub europejskiej ocenie technicznej i właściwych dla deklarowanego zastosowania lub zastosowań wyrobu (zob. art. 4 *rozporządzenia Nr 305/2011*), oraz
- 2) oznakował wyrób oznakowaniem CE (zob. art. 8 ust. 2 *rozporządzenia Nr 305/2011*).

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 8 ust. 3 *rozporządzenia Nr 305/2011* oznakowanie CE takich wyrobów jest jedynym oznakowaniem potwierdzającym zgodność wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, objętych tą normą zharmonizowaną lub europejską oceną techniczną.

Natomiast zgodnie z art. 5 ust. 2 *ustawy o wyrobach budowlanych* wyrób budowlany nieobjęty normą zharmonizowaną, dla której zakończył się okres koegzystencji, o którym mowa w art. 17 ust. 5 *rozporządzenia Nr 305/2011*, i dla którego nie została wydana europejska ocena techniczna, może być wprowadzony do obrotu, jeżeli został oznakowany znakiem budowlanym. Oznakowywanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym zostało szczegółowo uregulowane przede wszystkim w art. 8 *ustawy o wyrobach budowlanych* oraz przepisach *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. Nr 198, poz. 2041 z późn. zm.)*. Należy ponadto wyjaśnić, że powyższe wymagania systemu krajowego dotyczą wyłącznie tych wyrobów budowlanych (niepodlegających *rozporządzeniu Nr 305/2011*), które spełniają kryteria zawarte w definicji wyrobu budowlanego, określonej w art. 2 pkt 1 *rozporządzenia Nr 305/2011*, i które jednocześnie objęte są zakresem przedmiotowym mandatów Komisji Europejskiej na ustanowienie norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych (co wynika z art. 9 ust. 1 *ustawy o wyrobach budowlanych*).

Trzeba również zauważyć, że wyrób budowlany oznakowany CE może być dodatkowo znakowany znakiem budowlanym. Jednak może to nastąpić tylko wtedy, kiedy znak budowlany oznacza odwołanie się do właściwości użytkowych (odnoszących się do zasadniczych charakterystyk) określonych w Polskiej Normie wyrobu lub (krajowej) aprobacie technicznej, jak również do zamierzonych zastosowań wyrobu budowlanego, a te właściwości lub zamierzone zastosowania nie były objęte normą zharmonizowaną lub europejską oceną techniczną.

W przypadku równoczesnego oznakowywania wyrobu budowlanego oznakowaniem CE i znakiem budowlanym, należy wyraźnie oddzielić oznakowanie CE i towarzyszące mu informacje od znaku budowlanego i towarzyszących temu znakowi informacji. Ponadto z zakresu i sposobu umieszczonych informacji towarzyszących oraz informacji zawartych w deklaracji właściwości użytkowych powinno jednoznacznie wynikać, którego oznakowania informacje te dotyczą i wskazywać, że oznakowanie znakiem budowlanym dotyczy wyłącznie właściwości użytkowych lub zamierzonego zastosowania, nieodnoszących się, odpowiednio, do zasadniczych charakterystyk lub zamierzonego zastosowania określonych w normie zharmonizowanej lub europejskiej ocenie technicznej.

Powyższe zasady dotyczą również wyrobów budowlanych, wprowadzanych do obrotu jako zestaw. Zgodnie z art. 2 pkt 1 *rozporządzenia Nr 305/2011* wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. Natomiast „zestaw” oznacza wyrób budowlany wprowadzony do obrotu przez jednego producenta jako zestaw co najmniej dwóch odrębnych składników, które muszą zostać połączone, aby mogły zostać włączone (wbudowane) w obiektach budowlanych (zob. art. 2 pkt 2 *rozporządzenia Nr 305/2011*).

Należy przy tym zaznaczyć, że przy wprowadzeniu do obrotu wyrobu budowlanego będącego zestawem nie bierze się pod uwagę tego, czy poszczególne składniki wyrobu budowlanego (które mogą stanowić samodzielny wyrób budowlany) zostały wprowadzone do obrotu lub jakiego systemu użyto do ich wprowadzenia. Zestaw stanowi bowiem odrębny wyrób budowlany i podlega jako całość procesowi wprowadzenia do obrotu, nawet jeżeli w jego skład wchodzi inne wyroby budowlane.

Jednocześnie trzeba podkreślić, że po wprowadzeniu do obrotu wyrobu budowlanego będącego zestawem, wyrób ten jest przeznaczony do stosowania go jako całość przy użyciu wchodzących w jego skład składników. Natomiast użycie składników tego zestawu jako samodzielne wyroby budowlane jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy zostały wprowadzone do obrotu zgodnie z przepisami prawa (m.in. zostały oznakowane oznakowaniem CE lub znakiem budowlanym, gdy jest to wymagane). Ponadto zastosowanie takich składników na budowie następuje wyłącznie na odpowiedzialność uczestników procesu budowlanego, w szczególności projektanta i kierownika budowy.